

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/44/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201339
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201339.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci žalobcu: Juraj Miček - LDM - STUDIO, miesto podnikania Liptovská č. 19, 821 09 Bratislava, IČO: 43 243 398, zast.: Mgr. Ivanom Petkovom, advokátom z advokátskej kancelárie STRELÁK & PETKOV, so sídlom Na vřšku č. 12, 811 01 Bratislava proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. januára 2015 č. k. 5S 180/2013-55, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. januára 2015 č.k. 5S 180/2013-55 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č. 23406-2/2013-BA zo dňa 10. mája 2013 r u š í a vec jej v r a c í a na ďalšie konanie.

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 509,02 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet jej právneho zástupcu.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 23406-2/2013-BA z 10.05.2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaná ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 179 ods. 1 písm. b/ a § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava č. 700-0282000113-GC04/13 zo dňa 18. februára 2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“) vo veci nevyhovenia žiadosti o vrátenie poistného a príspevkov na povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie (ďalej na účely rozsudku len „poistné“) zaplateného bez právneho dôvodu v sume 3.273,56 eura v celom rozsahu zamietla a rozhodnutie potvrdila.

2. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané s poukazom na ustanovenia § 145 ods. 1 a § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z., na základe ktorých žalovaná dospela k záveru, že podaním dodatočného daňového priznania za rok 2011 dňa 06.11.2012 nemá vplyv na zmenu sumy poistného žalobcu ako samostatne zárobkovo činné osoby za obdobie od 01.07.2012 do 31.10.2012 a žalovaná neeviduje v tomto období žiadny preplatok na vrátenie zaplateného poisteného bez právneho dôvodu.

Podľa § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec platí, že ak sa na základe dodatočného daňového priznania alebo na základe dodatočného platobného výmeru vydaného správcovi dane zmení vymeriavací základ povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činné osoby, poistné sa platí zo zmeneného vymeriavacieho základu od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po predložení dodatočného daňového priznania správcovi dane alebo po nadobudnutí právoplatnosti dodatočného platobného výmeru.

Podľa § 145 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení Sociálna poisťovňa je povinná vrátiť poistné, ktoré bolo zaplatené bez právneho dôvodu, fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné alebo jej právnomu nástupcovi do 30 dní od

a) zistenia tejto skutočnosti Sociálnou poisťovňou alebo

b) doručenia písomnej žiadosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby povinnej odvádzať poistné alebo jej právneho nástupcu.

3. Na základe odvolania žalobcu, v ktorom vyjadril nesúhlas s prvostupňovým rozhodnutím, vydala žalovaná napadnuté rozhodnutie. V rozhodnutí žalovaná konštatovala, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je správne a v súlade so zákonom a nárok na vrátenie poistného zaplateného bez právneho dôvodu nie je opodstatnený.

Podanie dodatočného daňového priznania dňa 06.11.2012 nemalo podľa žalovanej vplyv na zmenu vymeriavacieho základu v období od júla 2012 do októbra 2012, nakoľko v súlade s ustanovením § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. poistné a príspevky sa platia zo zmeneného vymeriavacieho základu od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po predložení dodatočného daňového priznania správcovi dane, t.j. v prípade žalobcu od 01.12.2012. V tomto konaní sú relevantným dokladom údaje uvedené v riadnom daňovom priznaní za rok 2011.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave žalobu zo dňa 15.07.2013, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátiť na ďalšie konanie. V žalobe poukázal na to, že rozhodujúcou skutočnosťou pre vrátenie poisteného je podanie daňového priznania správcovi dane v spojení so Žiadosťou žalobcu o vrátenie poisteného. Žiadny iný zákonný predpoklad vzniku práva žalobcu na vrátenie „preplatku“ na poistnom a súčasne tomuto právu korelujúcej povinnosti žalovaného tento preplatok žalobcovi vrátiť, náš právny poriadok nepozná.

Žalobca má za to, že postup a právne vyhodnotenie veci prvostupňovým orgánom a následne žalovaným bolo nezákonné, v rozpore s existujúcou rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky a poškodilo majetkové práva žalobcu.

5. Krajský súd ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie, ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom.

6. Krajský súd mal po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného za preukázané, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Žalovaná sa vysporiadala so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol v

odvolaní.

7. V rozsudku krajský súd poukázal na to, že žalovaná je podľa § 145 zák. č. 461/2003 Z.z. povinná vrátiť poistné zaplatené bez právneho dôvodu. V danom prípade sa nepreukázalo, že poistné zaplatené žalobcom v sume 3.273,56 eur za mesiac júl 2012 až október 2012 bolo poistné zaplatené bez právneho dôvodu.

Právnym dôvodom na platenie poistného v sume 935,10 eur za mesiace júl až október 2012 bol v prípade žalobcu čiastkový základ dane, ktorý žalobca vykázal v riadnom daňovom priznaní za rok 2011.

8. Dodatočné daňové priznanie za rok 2011, ktoré žalobca podal 06.11.2012, má vplyv na platenie poistného v súlade s § 142 ods. 4 uvedeného zákona až od 01.12.2012. Prvostupňový orgán aj žalovaná postupovali správne, keď dospeli k názoru, že nie je možné na základe predloženého dodatočného daňového priznania žalobcom upraviť výšku poistného za obdobie pred podaním dodatočného daňového priznania za obdobie júl 2012 až október 2012.

9. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom správnych orgánov, že nedošlo zo strany žalobcu k zaplateniu poistného bez právneho dôvodu, a preto nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 145 zák. č. 461/2003 Z.z.

Právnym dôvodom zaplatenia poistného bolo v danom prípade aj právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie vo veci predpísania poistného za obdobie júl 2012 až október 2012 v sume 3.273,56 eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.01.2013 a nebolo zo strany žalobcu napadnuté žalobou.

10. Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci, a tento aj po právnej stránke správne posúdili, a preto žalobu v celom rozsahu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

11. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 26.02.2015 (č.l. 59) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci zo strany krajského súdu.

12. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobcu v stručnom prehľade:

- namietal, že prvostupňový súd nesprávne stanovil dôvod platenia poistného za obdobie od 01.07.2012 až 31.10.2012 a rovnako tak aj právny dôvod platenia poisteného za celé poistné obdobie, teda od 01.07.2012 až 30.06.2013,
- poukázal na potrebu odlišovania otázky platenia poisteného podľa ustanovenia § 21 ods. 3 a § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. od otázky vracania poisteného zaplateného bez právneho dôvodu podľa § 145 zák. č. 461/2003 Z.z., s čím sa krajský súd vôbec nevysporiadal,
- za podstatnú právnu otázku v konaní považoval, či podanie dodatočného daňového priznania je skutočnosťou, ktorá je spôsobilá privodiť osobe, ktorá ho podala, právo na vrátenie poistného, zaplateného v minulosti, na základe podkladov, ktoré sa momentom podania dodatočného daňového priznania stali neaktuálnymi a de facto boli ako celok nahradené teraz už novým dodatočným daňovým priznaním. Niet rozumného dôvodu rozlišovať vypočítané poistné z oboch daňových priznaní, pretože po podaní dodatočného daňového priznania ide v podstate o to isté daňové priznanie, ktoré len bolo prostredníctvom dodatočného daňového priznania dodatočne (neskôr) opravené,
- žalobca zdôrazňoval, že ak sa teda na základe dodatočného daňového priznania zmenila výška vymeriavacieho základu poistného, vzťahuje sa táto zmena na celé rozhodujúce obdobie od 01.07.2012 až do 30.06.2013. Znamená to, že za celé obdobie, v ktorom je rozhodujúci vymeriavací základ stanovený podľa daňového priznania (teraz už dodatočného) za rok 2011, je platenie poistného vo vyššej

sume, než ktorá zodpovedá dodatočnému daňovému priznaniu za rok 2011, plnením bez právneho dôvodu, pretože nemá podklad v relevantnom daňovom priznaní,

- za právne relevantné skutočnosti zakladajúce právo na vrátenie poistného

v zmysle ust. § 145 zák. č. 461/2003 Z.z. žalobca považuje zaplatenie poistného, na ktoré nie je právny dôvod, resp. ktorého právny dôvod neskôr dodatočne odpadol a zistenie tejto skutočnosti žalovanou alebo doručenie písomnej žiadosti fyzickej alebo právnickej osoby povinnej odvádzať poistné alebo jej právneho nástupcu,

- poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) v obdobných veciach, a to na rozsudky Najvyššieho súdu zo dňa 29.02.2012 sp. zn. 4Sžso/17/2011 a sp. zn. 9Sžso/1/2012 zo dňa 27.03.2013.

13. Čo sa týka hore uvedených rozsudkov, žalobca najmä z rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 29.02.2012 sp. zn. 4Sžso/17/2011 citoval nasledujúci text:

„[...]... dodatočné daňové priznanie je zákonom stanovený legálny prostriedok nápravy daňového priznania, ktorý je daňový subjekt oprávnený využiť ak o. i. zistí, že daň uvedená v daňovom priznaní má byť nižšia alebo daňové priznanie neobsahuje správne údaje, pričom zákonodarcu stanovil lehotu pre uplatnenie tejto zákonnej možnosti. Dodatočné daňové priznanie nahrádza pôvodne podané daňové priznanie za príslušné zdaňovacie obdobie (pozn. - tzn. za celé zdaňovacie obdobie, teda aj do minulosti).“

14. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

B)

15. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 18.06.2015 (č. l. 65) vyplýva, že

sa pridŕžiava svojho písomného vyjadrenia z 16.12.2013 ako aj vydaného rozhodnutia, v ktorom dostatočne zdôvodnila, prečo poistné za obdobie júl 2012 až október 2012 nie je možné považovať za poistné zaplatené bez právneho dôvodu, pričom žalobca neuviedol také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia,

poukázala na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu v obdobných veciach, a to na jeho rozsudok sp.zn. 1Sžso/6/2010, a vyjadrila sa aj k žalobcom uvádzanému rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 9Sžso/1/2012,

naďalej zastáva názor, že postupovala pri aplikácii § 21 ods. 3 a § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. správne a v súlade so zákonom.

16. Na základe uvedeného preto žalovaná požadovala potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

17. Najvyšší súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto postupom podľa § 220 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a/ napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil jej späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

18. Najvyšší súd sa nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovanou. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorým sa

žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej, je právna otázka, či podanie dodatočného daňového priznania je skutočnosťou zakladajúcou právo na vrátenie poistného zaplateného bez právneho dôvodu.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

19. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi od 01.07.2012 vzniklo ako samostatne zárobkovo činnéj osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie na základe príjmov z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré samostatne zárobkovo činná osoba dosiahla za rok 2011.

Žalobca dňa 02.04.2012 podal riadne daňové priznanie z dani príjmov fyzickej osoby za rok 2011, v ktorom uviedol príjmy zo živnosti v sume 94.001,35 eur a čiastkový základ dane podľa § 6 zákona o dani z príjmov v sume 77.189,53 eura. Z určeného vymeriavacieho základu bol žalobca povinný od 01.07.2012 platiť poistné na nemocenské poistenie v sume 50,75 eura mesačne, poistné na dôchodkové poistenie v sume 738,24 eura mesačne a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 146,11 eura mesačne. Spolu v sume 935,10 eur mesačne.

20. Dňa 06.11.2012 podal žalobca dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby, na základe ktorého bol príjem žalobcu zo živnosti za rok 2011 v sume 21.829,32 eura a čiastkový základ dane podľa § 6 zákona o dani z príjmov v sume 5.017,50 eura. Dňa 06.02.2013 podal žalobca žiadosť o vrátenie poistného v sume 3.273,56 eura.

21. Zo znenia § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z., ktoré upravuje „platenie poistného“ nepochybne vyplýva, že ak sa zmení na základe dodatočného daňového priznania vymeriavací základ povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnéj osoby, poistné sa platí zo zmeneného vymeriavacieho základu od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po predložení daňového priznania.

Uvedené ustanovenie teda zakladá právny nárok na zmenu výšky poistného od dátumu, ktorý zákon presne stanovuje, t.j. od prvého dňa kalendárneho mesiaca po predložení daňového priznania, samozrejme pokiaľ k zmene dôjde v priebehu daného poistného obdobia.

22. V danom prípade je teda nepochybné, že žalobca mal právo a povinnosť od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po predložení dodatočného daňového priznania platiť poistné vo výške zodpovedajúcej tomu vymeriavaciemu základu, ktorý vyplynul z dodatočného daňového priznania. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal dodatočné daňové priznanie 06.11.2012, od decembra 2012 mala byť vykonaná zmena vymeriavacieho základu na platenie poistného žalobcom.

23. Ustanovenie § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. však neupravuje žiadne právo (a povinnosť) na vrátenie preplatku poistného (alebo povinnosť vrátiť poistné), ktoré je upravené v § 145 zák. č. 461/2003 Z.z.

24. V ustanovení § 145 zák. č. 461/2003 Z.z. s názvom „vrátenie poistného“ sa vymedzuje povinnosť poisťovne vrátiť poistné zaplatené bez právneho dôvodu v stanovenej lehote počítanej od zistenia tejto skutočnosti alebo od doručenia žiadosti. Uvedené ustanovenie zákona nerozlišuje výšku poistného platenú do dňa predloženia dodatočného daňového priznania a po tomto dni. Rovnako neobsahuje ani výpočet prípadov poistného zaplateného bez právneho dôvodu.

25. Systematickým výkladom týchto zákonných ustanovení dospel Najvyšší súd k záveru, že je potrebné odlišovať prípady „platenia poistného“ a „vrátenia poistného“, a preto považuje odvolacie námietky žalobcu v tomto smere za dôvodné.

26. Ako už Najvyšší súd vo svojej doterajšej rozhodovacej činnosti (napríklad rozsudok Najvyššieho

súdu vo veci sp.zn. 4Sžso/17/2011, resp. sp.zn. 9Sžso/1/2012) uviedol:

„Dodatočné daňové priznanie je zákonom upravený legálny prostriedok nápravy daňového priznania, ktorý je daňový subjekt oprávnený využiť, ak zistí, že daň uvedená v daňovom priznaní má byť nižšia alebo daňové priznanie neobsahuje správne údaje, pričom zákonodarca stanovil lehotu pre uplatnenie tejto zákonnej možnosti. Dodatočné daňové priznanie nahrádza pôvodne podané daňové priznanie za príslušné zdaňovacie obdobie.“

27. Dodatočné daňové priznanie, ktoré je teda legálnym prostriedkom nápravy skôr podaného daňového priznania, má tak v určitých prípadoch účinky „ex tunc“. Práve v tejto súvislosti vyvstáva otázka posúdenia, či za „poistné zaplatené bez právneho dôvodu“ môže byť považovaná tá časť poistného vypočítaného a zaplateného na základe (pôvodného) daňového priznania, ktorá prevyšuje výšku poistného vypočítanú na základe dodatočného daňového priznania.

28. Zákon č. 461/2003 Z.z. s možnosťou podania dodatočného daňového priznania výslovne počítá pre prípad zmeny platenia poistného (§ 142) zo zmeneného vymeriavacieho základu, kde priamo vylučuje spätné účinky podania dodatočného daňového priznania (účinky „ex tunc“), čo však neznamená, že dodatočné daňové priznanie nahradzujúce daňové priznanie, nemá a nemôže mať vplyv na výpočet výšky poistného v celom roku, pre ktorý je relevantné.

29. Ak však ustanovenie upravujúce vrátenie poisteného neobsahuje obmedzujúce ustanovenie týkajúce sa účinkov dodatočného daňového priznania, niet rozumného dôvodu naň v týchto prípadoch neprihliadať.

30. Ak sa teda na základe dodatočného daňového priznania zmenila výška vymeriavacieho základu poistného, vzťahuje sa táto zmena na celé rozhodujúce obdobie od 01.07. nasledujúceho roka. Znamená to, že za celé obdobie, v ktorom je rozhodujúci vymeriavací základ stanovený podľa daňového priznania (teraz už dodatočného) za rok 2011, je platenie poistného vo vyššej sume, než ktorá zodpovedá dodatočnému daňovému priznaniu za rok 2011, plnením bez právneho dôvodu, pretože nemá podklad v relevantnom daňovom priznaní.

31. Najvyšší súd sa nestotožňuje s argumentom žalovanej ako aj krajského súdu týkajúcim sa nepreukázania zaplatenia poisteného žalobcom bez právneho dôvodu s odkazom na § 142 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. upravujúcim platenie poisteného. Pre účely posúdenia vrátenia poisteného je relevantné ustanovenie § 145 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a predovšetkým pojem „plnenie bez právneho dôvodu“, ktorým je potrebné sa bližšie zaoberať. Výklad načrtol Najvyšší súd v rozsudku sp.zn. 4Sžso/17/2011, podľa ktorého:

„S použitím analógie legis pod pojmom „plnenie bez právneho dôvodu“ podľa § 451 Obč. zákonníka je treba rozumieť nielen samotné plnenie bez právneho dôvodu ale aj plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. V danom prípade žalobkyni odpadol právny dôvod na platenie poistného od 01.07.2007 do 30.06.2008 vypočítaného podľa prvotného daňového priznania, keďže bolo podané dodatočné daňové priznanie. Zamietnutie žiadosti o vrátenie zodpovedajúcej časti poistného za celé obdobie, na ktoré sa vzťahuje výpočet podľa (dodatočného) daňového priznania za rok 2006 bolo preto v rozpore s § 145 zák. č. 461/2003 Z.z.“

32. Námitku žalobcu, v zmysle ktorej jedinými právne významnými skutočnosťami zakladajúcimi právo na vrátenie poisteného v zmysle § 145 zák. č. 461/2003 Z.z. sú zaplatenie poisteného bez právneho dôvodu a doručenie žiadosti, považuje najvyšší súd rovnako za dôvodnú. Zamietnutie žiadosti žalobcu o vrátenie zodpovedajúcej časti poisteného zaplateného za obdobie 01.07.2012 až 31.10.2012, na ktoré sa vzťahuje výpočet podľa dodatočného daňového priznania za rok 2011, je možné považovať za rozporné s ustanovením § 145. Tieto závery sú spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia žalovanej, ako aj krajského súdu.

33. Najvyšší súd tak vyhodnotil odvolací dôvod týkajúci sa neprávneho právneho posúdenia veci za relevantný. Na uvedenom základe Najvyšší súd vo svetle uvedeného ustálil, že žalovaná nesprávne

právne vec posúdila a tak založila zrušovaci dôvod zakotvený v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. s tým, že krajský súd pochybil, ak rozhodnutie žalovanej zaťažené vadou v zmysle uvedeného nezrušil.

V.

34. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a vyjadrenia žalovanej ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach sp. zn. 4Sžso/17/2011, a sp. zn. 9Sžso/1/2012, rozhodol Najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil žalovanej vec na ďalšie konanie.

35. V ďalšom konaní bude preto úlohou žalovanej, aby postupovala v medziach hore uvedených právnych názorov (§ 250j ods. 7 O.s.p.) a v súlade s načrtnutým výkladom rozhodla o podanej žiadosti žalobcu.

36. Počas konania Najvyšší súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, popri prípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

37. Najvyšší súd neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) veľmi výnimočne prípustné opravné prostriedky, a táto situácia procesne v prejednávanej veci nestala, a preto nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

38. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 (resp. 2) v spojitosti s § 250k ods. 1 subsidiárne § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania vzniklo. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v trojdňovej lehote po vyhlásení rozsudku. V prípade iných trov konania úspešnému žalobcovi prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia.

39. Výška priznanej náhrady trov konania sa skladá z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu podaniami z 15.08.2014 a 26.02.2015 v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vyčísľil a Najvyšší súd priznal :

1/ Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby v zmysle § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky

a) prevzatie a príprava zastúpenia dňa 09.07.2013 v sume 130,17 €, režijný paušál za rok 2013 v sume 7,81 € + 20 % DPH, spolu 165,58 €

b) písomné podanie na súd zo dňa 15.07.2013 - podanie žaloby v sume 130,17 €, režijný paušál za rok 2013 v sume 7,81 € + 20 % DPH, spolu 165,58 €

2/ Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby v zmysle § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky

a) písomné podanie na súd zo dňa 26.02.2015 - podanie odvolania v sume 139,83 €, režijný paušál za rok 2015 v sume 8,39 € + 20 % DPH, spolu 177,86 €

SPOLU v celkovej výške 509,02 €.

40. Priznanú náhradu je žalovaná povinná v zmysle § 149 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.

zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

41. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).